

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

10 Submoveri à reliquis testem defectus in uno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

C. XIX. § Res absente libellus accusationis frustra offertur.

Item Pelagius Papa Sindula x magistro militum.

Charte, quas dedit nobis Lucidius, si illo tempore adversarius ipsius illic praesens fuisset, valide erant. Sed quia adversario absente gesta, quae nobis recensuit, facta leguntur, talia leges non recipiunt.

¶ Sindula] Ivo p. 1. c. 67. refert aliud quoddam copus epistola a Pelagio ad Sindulam magistrum militum scripta.

C. XX. § Testes corporaliter professo iuramento testimonium dicant.

Idem Decorato patre.

hortamur, ut sub timore Domini consuetam conscientie vestrae sinceritatem in hoc quoque negotio conservantes, omnem personam, quae veritatem caussarum scire possunt, faciat amputari formidinem, & vestris praesentari conspectibus factis sacrosanctis Evangeliiis, praebito etiam legaliter sacramento, quae in veritate rerum noverunt, professione suae verificationis aperiant, ut patefactis omnibus, quae secundum leges, & iustitiam censenda sunt cognoscatis, & competentem a legibus & veritati terminum detis.

C. XXI. § Accusator & accusatus simul debent adesse.

Item Nicolaus Papa Hincmaro Rhemorum Archiepiscopo.

Necessesse est secundum sacrarum scripturarum documenta, ac secundum iustitiam transmitti, & accusatum & accusatorem simul adesse, & unam partem, quantum ad quoscumque praedita sit auctoritate, sic profus audiri, ut alteri parti nullum praedictum irrogetur.

QVAESTIO X.

Quid vero deficientes in primo capitulo non sint admittendi ad frequentiam, ex concilio Carthaginensi b festimo confirmatur, in quo sic cap. tertio statutum legitur. ¶ Deficientes] In vulgatis codicibus legitur, testes deficientes: sed expuncta est vox, testes, quae debet a plerisque vestris codicibus. Quae enim in hac questione afferuntur, non ad testes, sed ad accusatores pertinet. Et superius in causa in propositione iniqua questionis decima, nulla est mentio testimonii.

C. I. § Qui in primo capitulo deficiat, ad cetera non admittatur.

Placuit & quotiescunque clericis ab accusatoribus multa crimina obijciuntur, & unum ex his, de quo prius egerint, probare non valuerint, ad cetera iam non admittentur.

¶ Probatur illud idem auctoritate Arzelatensis concilii secundum, in quo sic c. 24. distinctum est.

C. II. § Qui falsa fratris obijciunt, usque ad exitum non communicent.

Et os, qui falsa fratris capitula d obijcisse convicti fuerint, placuit usque ad exitum non communicare, (sicut magna synodus ante confirmavit) nisi digna satisfactione poenituerint.

C. III. § Qui, quod obijci, probare non valet, de cetero ad arguendum non admittitur, nisi propriam causam ei valem duntaxat asserere voluerit.

Item Felix Papa in secunda decretali Episcopi Gallie.

Si e accusatorum persona in iudicio Episcoporum...

a al. convenientem. b Et Afric. c. 97. c Rab. in pen. c. Durh. l. 2. cap. 191. Ivo p. 6. c. 271. Pam. l. 4. c. 64. Caprad. l. 6. c. 241. d al. capitula. Arzelat. c. 14. e Inf. 4. quaff. 6. f accusatorum. In capit. Hadriani. c. 4. Caprad. l. 5. cap. 241. Anst. lib. 3. c. 86. Ivo p. 6. c. 48.

culpabiles apparuerint, ad arguendum Episcopi de cetero non admittantur, nisi proprias causas asserant (non tamen criminales, vel ecclesiasticas) voluerint. ¶ Episcopi de cetero] Vices iste aliter ab omni veritate codicibus, & ceteris locis indicatur. Adhuc tamen quibus habuit & ponderavit. Cum ergo qui falsa fratris obijciunt, usque ad exitum non communicentur, tamen illi, qui in Episcoporum iudicio culpabiles inveniuntur, ad arguendum de cetero admitti possunt, apparet, quod in primo capitulo deficientes, tanquam falsos iudicatos ad frequentiam procedere non valent.

QVAESTIO XI.

Accusato veri accusationem in accusatorum multorum auctoritate prohibetur.

C. I. § Accusati, nisi prius se purgent, alios accusare non possunt.

¶ An enim Stephanus Papa, epistola. ¶ Neganda e est accusatis licentia criminando, quam se crimine quo premanur exerceant, non est credendum contra alios eorum confessionibus criminibus implicati sunt, nisi se prius probaverint nocentes, quoniam periculosa est, & admitti non rei adversus quemcunque professio.

C. II. § De eodem.

Lib. 9. Codicis, titulo b primo, l. 19. Impp. Valentinianus, Valens & Gratianus, AAA.

¶ Neganda e est accusatis (qui non fuerint iniurias persecutorum a) licentia criminando pari vel minori, priusquam se crimine, quo persequerint, secundum scita veterum iuris conditorum, tamen, ut & ipsi inscriptiones contra eos etiam per accusationem deponere possint.

C. III. § De eodem.

Item ex decreto Hadriani & Papa, c. 11.

Non est credendum contra alios eorum confessionibus, qui criminibus implicatur, nisi se prius intinnocentes: quia periculosa est, & admitti non rei adversus quemcunque professio.

Hoc autem intelligendum est in parte, vel minori crimine, si de maiori crimine eum accusare voluerit (velis, si de fornicatione, de perjurio, de homicidio, vel fornicatione, vel de aliis huiusmodi crimine accusatorem suum impetore vel auctoritate non prohibentur. ¶ Aliquando enim criminis praedicti criminis accusatorem suum impetore vel auctoritate non prohibentur. ¶ Aliquando enim criminis praedicti criminis accusatorem suum impetore vel auctoritate non prohibentur. ¶ Aliquando enim criminis praedicti criminis accusatorem suum impetore vel auctoritate non prohibentur.

C. IV.

Item lib. 9. Cod. tit. h. Qui accusat, non possunt...

Prius est, ut criminibus, quae tibi, ut ego videri verfatio tuo obijciuntur, cedis atque respondeas, & tunc ex eventu causa iudex ad iudicandum permittendum sit eandem accusare, tamen probationem deposuisti.

2 pars. Aliquando civilis praedicti criminis...

a In Cod. Theod. l. 9. tit. 1. leg. 12. Durh. l. 1. c. 191. lib. 3. cap. 74. Ivo p. 5. cap. 274. Pam. lib. 4. cap. 64. d al. exequuntur. e In c. Hadriani cap. 11. Anst. lib. 3. c. 86. Ivo p. 6. c. 48. h iii. r.

